

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109010375
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1109010375.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obvinenému F.. D.. P. Q., stíhaného pre pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/52/2009 zo dňa 14.04.2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. 05. 2014 takto

rozhodol:

- I. Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por., sa sťažnosť obvineného F.. D.. P. Q., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.
- II. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa väzba obvineného F.. D.. P. Q. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza
- III. Podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sa sťažnosť manželky obvineného B. Q. zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením predseda senátu Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 5T/52/2009 zo dňa 14.04.2014 rozhodol tak, že obvineného F.. D.. P. Q. vzal do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. s tým, že väzba začala plynúť dňom zadržania (zatknutia) obvineného t. j. dňom 12.04.2014 o 11.00 h a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený ihneď, po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú odôvodnil osobne ako aj prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tak, že postup súdu prvého stupňa ako aj jeho rozhodnutie považuje za nezákonné. K zadržaniu jeho osoby došlo dňa 12.04.2014 o 11.00 h a to na základe príkazu na zatknutie vo veci označenej 5T 65/2007 hoci pod takou spisovou značkou sa žiadna vec proti jeho osobe nevedie. Takéto pochybenie zo strany súdu má za následok absolútnu neúčinnosť všetkých následných opatrení a rozhodnutí. Podľa ustanovenia § 73 ods. 4 Tr. por. musí orgán, ktorý obvineného zatkol ho bez meškania, najneskôr však do 24 hodín dodať súdu, ktorého sudca príkaz vydal. Obvinený poukazuje na to, že bol dodaný na súd až 14.04.2014 o 11.00 h čiže po uplynutí 24 hodinovej lehoty. Taktiež v zápisnici o výsluchu zo dňa 14.04.2014 je na začiatku textu uvedený samosudca, pričom o väzbe má rozhodovať predseda senátu. Ak mal súd prvého stupňa pochybnosti o jeho PN mal si tieto skutočnosti overiť u jeho ošetrojúcej lekárky čo však neurobil. Tvrdenie súdu, že sa vyhýbal konaniu nie je ničím podložené. Potvrdenie o PN predložil riadne a včas. Nebol zo strany súdu poučený, že ospravedlnenie nepostačuje a toto má doložiť aj iným vyjadrením lekárky. Súd mu zaslal predvolanie s označením hlavné pojednávanie hoci išlo o verejné zasadnutie a to s tlačivom, ktoré obsahovalo poučenie podľa ustanovení trestného poriadku účinného do 31.12.2005. Na takéto poučenie sa hľadí ako na neúčinné. Predkladá vyjadrenie lekárky o tom, že mu zdravotný stav skutočne nedovoľoval zúčastniť sa konania na súde. Obžalovaný ďalej poukazuje na to, že podniká, stará sa o rodinu s dvomi maloletými deťmi, zdržiava sa v mieste trvalého bydliska, preberá poštu a je invalidný dôchodca. Navrhol, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Proti napadnutému uzneseniu podala sťažnosť aj manželka obvineného B. Q., ktorú odôvodnila tak, že došlo k svojvoľnému a protiústavnému rozhodnutiu a preto žiada, aby krajský súd toto nezákonné rozhodnutie zrušil a manžela prepustil na slobodu. Poukázala na to, že manžel je živiiteľom rodiny a teda aj dvoch maloletých detí.

Krajský súd v Bratislave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, i konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a tak zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd z predloženého, doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že na obvineného F. D.. P. Q. bola dňa 24.04.2009 podaná obžaloba, ktorá mu kladie za vinu spáchanie pokusu obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné. Okresný súd Bratislava I dňa 17.03.2014 vydal príkaz na zatknutie obvineného a to z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Obvinený v sťažnosti namieta, že vydaný príkaz na zatknutie obsahoval nesprávnu spisovú značku (5T 95/07) a preto ide o pochybenie súdu, ktoré má za následok absolútnu neúčinnosť všetkých následných opatrení a rozhodnutí. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na znenie ustanovenia § 73 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého musí príkaz na zatknutie popri údajoch zabezpečujúcich, že obvinený nebude zamenený s inou osobou, obsahovať opis skutku, pre ktorý je obvinený stíhaný, právnu kvalifikáciu tohto skutku a dôvody, pre ktoré sa príkaz na zatknutie vydáva. Príkaz na zatknutie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17.03.2014 obsahoval všetky tieto obligatórne náležitosti príkazu na zatknutie. Z príkazu na zatknutie je zrejmé, ktorý súd príkaz vydáva, je v ňom špecifikovaná osoba obvineného, obsahuje aj skutky ako aj právnu kvalifikáciu z obžaloby a aj odkaz na ustanovenie § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. ako dôvod jeho vydania. Osobou obvineného ako aj popisom skutkov bol príkaz na zatknutie riadne vymedzený tak, aby nedošlo k zámene s inou osobou obvineného, respektíve s inou trestnou vecou. Spisová značka teda nie je obligatórna náležitosť príkazu na zatknutie v zmysle § 73 ods. 2 Tr. por., ale ide len o evidenčnú pomôcku súdu. Práve preto zrejme nesprávnosť v spisovej značke (správne mala byť v príkaze na zatknutie uvedená spisová značka 5T 52/09) nemôže spôsobiť nezákonnosť vydania príkazu na zatknutie a už vôbec nie nezákonnosť následného zatknutia, či rozhodnutia o väzbe.

Osobná sloboda obvineného F. D.. P. Q. bola obmedzená na základe príkazu na zatknutie dňa 12.04.2014 o 11.00 h s tým, že osoba bola odovzdaná Okresnému súdu Bratislava I dňa 12.04.2014 o 19.40 h. Predseda senátu vypočul obvineného dňa 14.04.2014 v čase od 11.00 h do 12.05 h, a rozhodol tak, že ho vzal do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Pokiaľ obvinený v sťažnosti namieta, že bol súdu dodaný až po uplynutí 24 hodinovej lehoty uvedenej v ustanovení § 73 ods. 4 Tr. por., tak mu nie je možné dať za pravdu. Obvinený sa dodáva súdu tak, že sa dostáva do dispozície súdu (sudcu) odovzdaním zápisnice o zadržaní (zatknutí), na ktorej sa vyznačí presný čas dodania, od ktorého následne začína plynúť lehota v zmysle § 73 ods. 5 Tr. por. Obvinený sa teda neodovzdáva sudcovi osobne do 24 hodín od zatknutia, respektíve výsluch zatknutého obvineného sa nemusí uskutočniť do 24 hodín od zatknutia obvineného, ale obvinený sa v zmysle § 73 ods. 4 Tr. por. dodáva súdu, ktorý príkaz na zatknutie vydal. Zo zápisnice o zatknutí je zrejmé, že obvinený bol dodaný Okresnému súdu Bratislava I (teda bol daný predmetnému súdu do dispozície na realizovanie jeho výsluchu) dňa 12.04.2014 o 19.40 h. Obvinený bol dodaný súdu v lehote do 24 hodín od jeho zatknutia, pričom od času dodania (dňa 12.04.2014 od 19.40 hod.) začala plynúť lehota na vypočutie obvineného a rozhodnutie uvedená v § 73 ods. 5 Tr. por. V uvedenej zákonnej lehote sa následne uskutočnil nielen výsluch obvineného, ale v zákonnej lehote bolo aj súdom rozhodnuté.

Sťažnostný súd preto konštatuje, že zákonné procesné lehoty, pred rozhodnutím predsedu senátu v zmysle ustanovenia § 73 ods. 4, ods. 5 Tr. por., boli u obvineného zachované.

Pokiaľ obvinený namieta, že na prvej strane zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 14.04.2014 je (v rámci prezencie a úvodného záhlavia) uvedený samosudca, tak táto skutočnosť je bez právneho významu, pretože zo strany 4 zápisnice je zrejmé, že rozhodnutie o väzbe urobil predseda senátu. Napokon, na okresných súdoch má každý trestný sudca zároveň postavenie predsedu senátu. O väzbe

obvineného rozhodoval predseda senátu JUDr. Juraj Mihál, ktorý príkaz na zatknutie vydal a ktorý je aj zákonným sudcom (spoločne s prísediacimi) na prejednanie vecí a jej rozhodnutie. V tomto smere preto sťažnostný súd nezistil žiadne podstatné pochybenie zo strany konajúceho sudcu.

Sťažnostný súd zároveň konštatuje, že v posudzovanom prípade sú dané materiálne podmienky vzatia obvineného do väzby, pretože z podanej obžaloby možno vyvodiť (zatiaľ) konkrétne podozrenie zo spáchania skutkov, ktoré majú znaky skutkovej podstaty trestného činu, pričom podanie obžaloby vždy zakladá určitú vyššiu mieru podozrenia, že žalovaných skutkov sa dopustila konkrétna osoba. Vzhľadom na doposiaľ vykonané dokazovanie v prípravnom konaní, ktoré skončilo podaním obžaloby sťažnostný súd uzatvára, že je splnená podmienka uvedená v návrhu ustanovenia § 71 ods.1 Tr. por.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu dôvod väzby, podľa v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., bol predsedom senátu ustálený správne. Obvinenému bolo písomne oznámené súdom, že (hlavné pojednávanie) sa bude konať dňa 20.02.2014 o 10.00h. Obvinený predvolanie prevzal dňa 28.01.2014. Dňa 18.02.2014 bolo na súd doručené podanie obvineného, v ktorom požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu zhoršenia jeho zdravotného stavu o čom priložil doklad o práceneschopnosti, podľa ktorého bol práceneschopný od 21.01.2014. Na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.02.2014 predstúpil zástupca Ministerstva spravodlivosti SR, ktorý súdu predložil kópie zápisníc z civilných konaní, kde sa obvinený zúčastnil pojednávanií v dňoch 21.01.2014 a 10.02.2014. Z prezencie zápisnice o pojednávanií v civilnej veci 11C 58/2012 zo dňa 21.01.2014 vedenej Okresným súdom Bratislava III vyplýva, že obvinený bol na pojednávaní osobne prítomný. Rovnako tak bol osobne prítomný aj na civilnom pojednávaní konanom dňa 10.02.2014 vo veci vedenej pod sp. zn. 5C 16/2013 na Okresnom súde Bratislava I. Podľa zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.02.2014 vedenom pod sp. zn. 22C 8/2007 na Okresnom súde Bratislava I sa na tomto pojednávaní obvinený síce nezúčastnil, avšak dôvod nebola práceneschopnosť, ale skutočnosť, že podaniami zo dňa 05.02. a 06.02. požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním.

Z uvedených skutočností preto možno vyvodiť dôvodné podozrenie, že obvinený sa cielene (úmyselne) vyhýba trestnému stíhaniu opakovaným predkladaním dokladov o práceneschopnosti a to aj napriek tomu, že mu zdravotný stav umožňuje účasť na pojednávaniach. Tento záver vyplýva z toho, že napriek tomu, že obvinený bol práceneschopný, zúčastnil sa dvoch civilných pojednávanií, v ktorých je účastníkom a z konania tretieho sa ospravedlnil z dôvodu kolízie termínov. Ak obvinenému zdravotný stav nebránil zúčastniť sa civilných pojednávanií, tak celkom určite sa mohol zúčastniť aj predbežného prejednanie obžaloby v trestnej veci, ktorá sa proti nemu vedie. Doklad o práceneschopnosti, ktorý obžalovaný predložil preto celkom zjavne nie je dokladom, ktorý by mohol ospravedlniť neúčasť obvineného na verejnom zasadnutí senátu, nakoľko z neho vyplýva len to, že obvinený je práceneschopný od 21.01.2014. Ako už bolo uvedené vyššie, táto skutočnosť však obvinenému zjavne nebránila v tom, aby sa zúčastňoval na civilných pojednávaniach. Ak obvinený k sťažnosti pripojil vyjadrenie lekárky F. F. V., v ktorom sa uvádza, že obvinený bol v čase od 21.01.2014 do 28.02.2014 PN a nebol spôsobilý zúčastniť sa súdneho pojednávania, tak toto potvrdenie nezodpovedá realite, nakoľko minimálne dvoch civilných pojednávanií sa obvinený v tejto dobe zúčastnil.

V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že obvinený pomerne často zasielal súdu potvrdenia o práceneschopnosti spolu so žiadosťami o odročenie pojednávanií, pričom už v prípade predsedy senátu zo dňa 12.01.2010 (doručený obvinenému dňa 05.02.2010) bol obvinený upozorňovaný, že dôvodom neúčasti na verejnom zasadnutí môžu byť len závažné zdravotné problémy s tým, že v prípade neodôvodnenej neúčasti na verejnom zasadnutí to môže byť považované za vyhýbanie sa trestnému stíhaniu a súd môže vydať príkaz na zatknutie a následne rozhodnúť i o vzatí do väzby. Z dôvodu neustáleho predkladania dokladov o práceneschopnosti boli napokon do konania pribratí znalci z odvetvia psychiatria, ktorí v záveroch znaleckého posudku zhodne skonštatovali, že obvinený je plne schopný zúčastniť sa osobne hlavného pojednávania. Sťažnostný súd poukazuje aj na to, že Ministerstvo spravodlivosti SR už podaním zo dňa 17.06.2011 upozorňovalo konajúci súd na to, že obvinený sa pojednávaní (civilných) vytyčených na Okresnom súde Bratislava I prevažne zúčastňuje. Ministerstvo spravodlivosti SR predložilo zoznam pojednávanií na ktorých sa obvinený v priebehu prvých mesiacov roku 2011 zúčastnil (išlo o 14 vecí) a vzhľadom na časté odôvodňovanie neúčasti obvineného na verejných zasadnutiach súdu s poukazom na zdravotný stav boli názoru, že konanie obvineného v trestnej veci je účelové.

Aj z týchto skutočností možno vyvodíť dostatočne odôvodnené podozrenie, že obvinený opakovane znemožňuje vykonanie trestného konania predkladaním dokladov o svojej práceneschopnosti a to aj napriek tomu, že mu jeho zdravotný stav umožňuje účasť na pojednávaníach, pričom vytýčené pojednávania selektuje tak, že civilných konaní sa prevažne zúčastňuje, avšak trestného konania už nie a to práve s poukazom na svoj zdravotný stav. Podľa názoru sťažnostného súdu zakladajú tieto skutočnosti väzobný dôvod v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pretože existuje dôvodná obava, že obvinený sa chce účelovo dlhodobo vyhnúť trestnému stíhaniu a to prostredníctvom zneužitia dokladov o svojej práceneschopnosti, ktoré využíva na neustále odročovanie verejných zasadnutí v trestnom konaní. Takéto konanie obvineného je možné považovať za konanie obdobné konaniu obvineného, ktorý sa vyhýba trestnému stíhaniu útekom, respektíve skrývaním sa. Dôsledkom oboch konaní je totiž to, že súd nemôže vo veci konať a rozhodnúť. Pokiaľ ide o možnosť predvedenia obvineného na pojednávanie súdu, ako miernejšieho prostriedku na zabezpečenie prítomnosti obvineného na nariadenom úkone, tak súd využil aj túto možnosť, nakoľko na č. l. 1046 sa nachádza žiadosť súdu prvého stupňa o predvedenie obvineného adresovaná OO PZ Pezinok.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam sťažnostný súd nemohol zatiaľ nadradiť väzbu ani dohľadom probačného úradníka, pretože pri zvažovaní nahradenia väzby niektorým z inštitútov uvedených v ustanovení § 80 ods. 1 Tr. por. je nutné vychádzať „z osoby obvineného a povahy prejednávaneho prípadu“. V danej veci osoba obvineného, ktorá svojim konaním naplnila skutkovú podstatu väzobného dôvodu v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. znemožňuje zatiaľ nahradiť väzbu, pretože dohľad probačného úradníka nedokáže eliminovať hrozbu z prípadného opätovného neoprávneného obštrukčného konania obvineného zameraného na úmyselné vyhýbanie sa trestnému stíhaniu.

Ak obvinený namietal, že namiesto predvolania na verejné zasadnutie mu bolo doručené predvolanie na hlavné pojednávanie, tak táto skutočnosť je pri rozhodovaní o väzbe bez významu. Povinnosťou obvineného je riadne sa dostaviť na súd uvedený v predvolaní a to v deň a v čase, ktorý je uvedený na predvolaní. Obvinený z predvolania vedel o akú trestnú vec ide ako aj to, že sa má dostaviť na Okresný súd Bratislava I dňa 20.02.2014 o 10.00 hod. Bolo preto jeho povinnosťou sa dostaviť, respektíve sa hodnoverným spôsobom ospravedlniť. To, že v skutočnosti malo ísť o verejné zasadnutie a nie o hlavné pojednávanie mohlo mať len ten následok, že verejné zasadnutie by bolo možné konať len so súhlasom obvineného, keďže ten bol volaný na iný úkon než aký bol nariadený. Nič to však nemení na tom, že bolo povinnosťou obvineného na súd sa v stanovenom čase dostaviť.

Sťažnostný súd uzatvára, že predseda senátu Okresného súdu Bratislava I postupoval v súlade so zákonom, keď na podklade realizovaného príkazu na zatknutie vzal obvineného do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Nakoľko predseda senátu nepochybil ani v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu a nepochybil ani pri určení začiatku plynutia väzby obvineného, nevidel sťažnostný súd dôvod na zmenu napadnutého uznesenia a preto podanú sťažnosť obvineného, v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ako nedôvodnú zamietol.

Obvinený vo svojej sťažnosti požiadal Krajský súd v Bratislave, aby bol pred ním vypočutý. Sťažnostný súd nezistil žiadny dôvod k výsluchu obvineného. Obvinený bol riadne poučený a vypočutý pred rozhodnutím o väzbe na súde prvého stupňa, pričom mal aj dostatočný časový priestor na sformulovanie námietok voči rozhodnutiu o väzbe a to tak osobne ako aj prostredníctvom obhajcu čo aj využil. Za takéhoto stavu sťažnostný súd konštatuje, že boli dodržané všetky práva obvineného pred rozhodnutím o väzbe, pričom právo na obligatórny výsluch obvineného pred sťažnostným súdom neexistuje.

Sťažnosť voči uzneseniu o vzatí obvineného do väzby podala aj jeho manželka B. Q., ktorá má, v zmysle § 186 ods. 2 Tr. por., možnosť podať sťažnosť aj vo vlastnom mene. Podľa § 187 ods. 2 Tr. por. osobám, ktoré môžu podať sťažnosť v prospech obvineného sa končí lehota na podanie sťažnosti tým istým dňom ako obvinenému. Lehota na podanie sťažnosti končila osobám uvedeným v § 186 ods. 2 Tr. por. dňom 17.04.2014. Podľa poštovej obálky podala manželka obvineného sťažnosť na pošte dňa 27.04.2014, teda po uplynutí zákonom stanovenej trojdňovej lehoty na podanie sťažnosti. Vzhľadom k uvedenému bola sťažnosť manželky obvineného zamietnutá ako podaná oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.